

EEN HEFTIG SCENARIO EN HOOPVOL PERSPECTIEF

Lezingen uit Openbaringen 8:6-13 en Openbaringen 22:1-5

Het is een schokkend visioen,
waarvan in Openb. 8 wordt verhaald.
Met dat het zevende zegel werd geopend
en dit dramatische scenario werd uitgerold
viel de hemel een half uur stil,
hield verbijsterd de adem in...
De aanstormende rampen die de aarde treffen
zijn zo alles verwoestend dat de lofprijzing stopt.
Met dat de ene na de andere engel blaast op de bazuin
worden oordelen van ongekende omvang over de wereld uitgegoten.

Her lijkt alsof ze uit de lucht komen vallen... regelrecht bij God vandaan komen.
Toch is dat allerminst het geval... God vernietigt Zijn werk niet zomaar.
Oordelen worden in de Schrift altijd door onszelf opgeroepen
Ze komen niet van boven, maar van beneden.
Broeien en rijpen op aarde zozegd.
We roepen ze door eigen dwars gedrag over de aarde af.
Ze zijn het onontkoombaar gevolg van een hardnekkige houding,
die zich niet laat gezeggen door de hemel
zich niet van Hogerhand laat corrigeren,
weigert Thora te leren en te doen.
Hét oordeel is
dat God her op een gegeven moment laat begaan
ons niet langer een halt toeroept of ons de voet dwars zet.
Hij maakt een terugtrekkende beweging
en wij mogen ongestoord onze gang gaan
De Schrift laat er geen twijfel over bestaan,
dat dit wel het allerlaatste is wat God wil.
Meer dan eens echter
is dit het enige wat overblijft
als wij met elkaar niet anders willen.

In het visioen voltrekt zich
een apocalyptisch angstaanjagend drama.
Zonder alles één op één toe te passen
is de samenhang wat mij betreft evident
tussen wat hier staat en wat nu gaande is.
En dat is méér dan een persoonlijke opvatting.
Ons werd immers bevolen deze boekrol niet te verzegelen
maar die te lezen en te herlezen als een getuigenis van de hemel
met het oog op 'de dingen die bezig zijn te geschieden'.
Opdat de gemeente van Christus weten zal,
dat wat ons in de laatste dagen overkomt
door de hemel is voorzien.
En zich middenin alle verschrikking troosten zal
dat het de Eeuwige, de Eerste en de Laatste, het Begin en het Einde,
niet uit de hand loopt... juist dan als dat voor het oog wel lijkt te gebeuren.

Afgelopen week bekeek ik opnieuw de film *Before the flood*
waarin VN-ambassadeur voor het klimaat Leonardo di Caprio toont
dat de ingezette klimaatverandering onze planeet bezig is te ruïneren,

belangrijke ecosystemen in een rap tempo worden afgebroken.
De gevolgen zijn desastreus en rampzalig.
Voor het leven in de zee en op de aarde.
Miljoenen hebben er intussen onder te lijden.
Uitgerekend de armen moeten het als eerste ontgelden

Ik raad ieder aan deze film te bekijken.
Het komt akelig dicht bij het doemscenario uit het visioen.
Het houdt ons een spiegel voor waar onze tomeloze consumptiedrift toe leidt.
Het toont onmiskenbaar aan
dat wij met onze buitensporig productie
en het structureel negeren van heilzame grenzen
bezig zijn de profetisch geschetste beelden
stuk voor stuk over onze aarde af te roepen.
De bewijzen zijn er intussen naar
dat als wij op deze manier doorgaan
en Gods water over Gods akker laten lopen,
dit ons al duurder komt te staan.
In het visioen is steeds sprake van 'een derde deel'
wat afsterft, stuk gaat, onleefbaar wordt, vergiftigd raakt.
Het prijskaartje van onze drang en hang naar méér is hoog!
Planten, dieren en 'have-nots' betalen inmiddels de rekening.
Genoemde film werkte voor mij als een diep ontdekkende preek.

Wat staat ons te doen?
Al gauw zinkt de moed je in de schoenen.
Waar begin je en heeft die geringe inbreng van jou wel zin?
Ik las van een collega: Het gaat het niet om wat je bereikt, maar wat je beweegt.
Voeg daarbij wat emeritus hoogleraar dr. Hans de Kniiff schreef:
Er zijn niet veel teksten in de bijbel die ons de weg wijzen
behalve deze ene: Bekeer je en geloof het evangelie!
Daar kun je het mee doen.
Daar zal onze aarde goed mee zijn.
Want wie daar gehoor aan geeft kan onmogelijk door op een spoor
dat het werk van Gods handen systematisch afbreekt
dat plant, dier en medemens het leven beneemt.

We mogen het doen
in het licht van het laatste visioen uit Openbaringen 22
Hier wordt zichtbaar wat God voor ogen staat en waar Hij voor gaat.
De aarde als een plek, waar een rivier stroomt van helder water die leven geeft.
Waar bomen het hele jaar door vol in het blad staan en iedereen genezing beloven.
Dit perspectief herinnert aan het begin.
Het zal worden zoals God voor ogen stond.
Zo geloven we, zo hopen we, tegen de neergang in.
Dat gaat net iets verder dan het volgehouden optimisme
waar Leonardo di Caprio in de voornoemde film mee besluit:
dat wij het met veel goede wil en gezamenlijke inspanning wel fixen
om dit wereldwijde probleem het hoofd te bieden en de baas te worden.
Mijn dochter apte me vandaag een treffende quote van Tomás Halík:
Optimism is the illusion that things will go better and better automatically.
Hope is the strength to withstand the situation where things are getting worse and worse.
Levend vanuit die hoop
weten we ons als burgers van Zijn Rijk geroepen
te doen wat ons verstand en onze hand vinden om te doen.

Alles wat deugzaam is en lof verdient in hemel en op aarde,
wat de leefbaarheid bevordert voor ieder en alles om ons heen,
vandaag en morgen, tot Hij komt...!

Paul Visser, pionier-predikant Noorderkerk Amsterdam